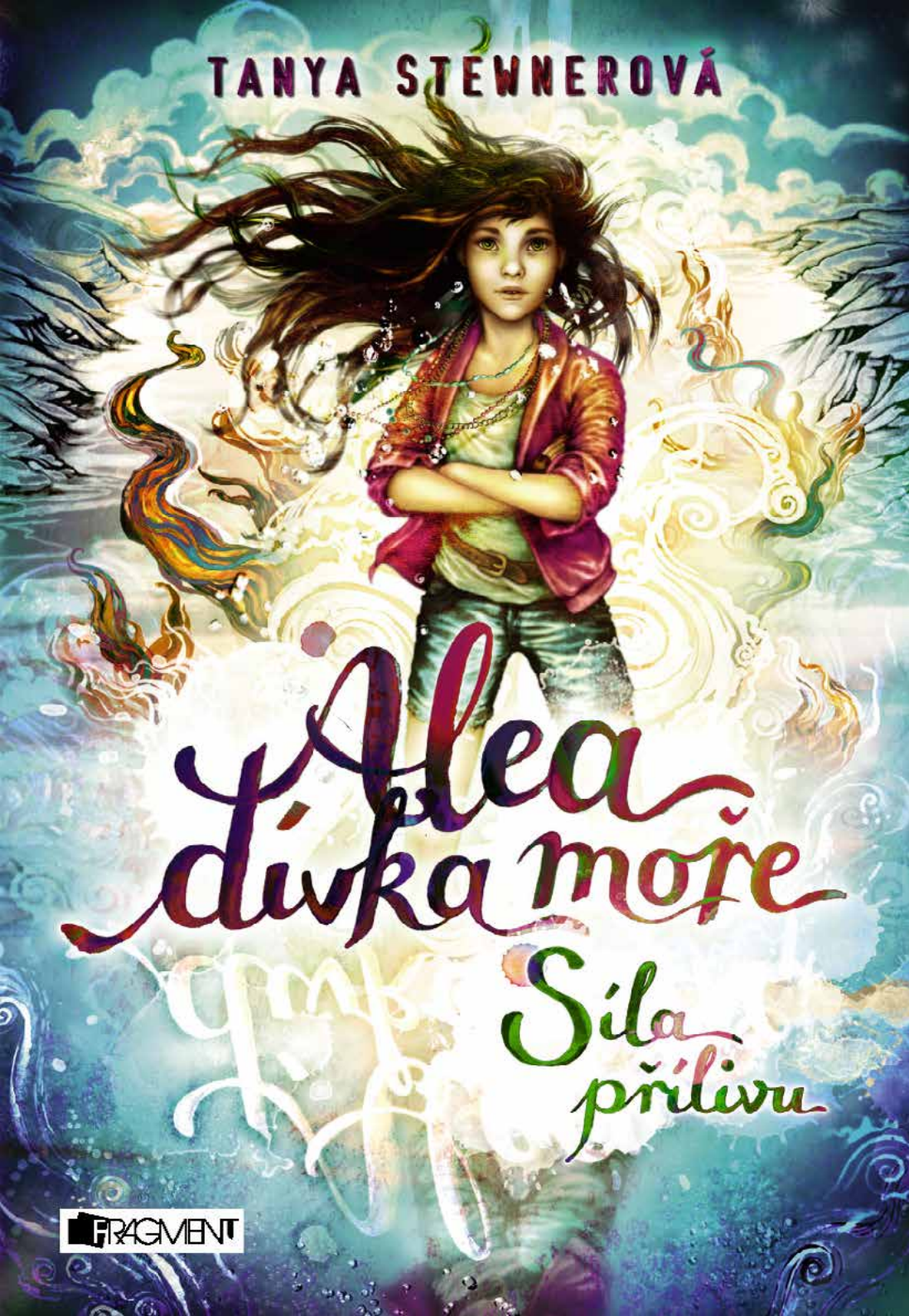
TANYA STEWNEROVÁ



Alea dívka moře

Síla přílivu

FRAGMENT

Alea – dívka moře
Síla přílivu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Tanya Stewnerová
Alea – dívka moře
Síla přílivu
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

TANYA STEWNEROVÁ

Alea dívka moře

Síla přílivu



FRAGMENT

U **Tanyi Stewnerové** to s knihami nebyla láska na první pohled. Poté, co jí její učitelka na základní škole řekla, že se pravděpodobně nikdy nenaučí správně číst a psát, objevila svou vášeň pro psaní relativně pozdě, někdy kolem desátého roku života. Ale od tohoto okamžiku se z ní začaly příběhy jen sypat. Tanya Stewnerová, narozena 1974, studovala literární vědu a pracovala mnoho let jako překladatelka a lektorka. Mezitím se ale také naplno věnovala spisovatelství. Její dětská série o Lili Větroplašce a trilogie o elfech se staly bestsellery nejenom v Německu, ale i mnoha jiných zemích.

Alea Aquarius. Die Macht der Gezeiten © Verlag Friedrich Oetinger, Hamburg, 2017
Published by agreement with Verlag Friedrich Oetinger, Hamburg, Germany
Text © Tanya Stewner, 2018
Illustrations © Claudia Carls, 2018
České vydání © Albatros Media a. s., 2018

ISBN e-knihy 978-80-253-4011-0 (1. zveřejnění, 2018)
ISBN tištěné verze 978-80-253-3924-4 (1. zveřejnění, 2018)

Obsah

Na útěku 9

Lovci 29

Volání Vodních panen 43

Dračí poklad 64

Princ hlubin 80

Velrybí zpěv 98

Temná úmluva 105

Jasná noc 114

Kouzlo Jariášů 125

Pohled Safíra Ostrozraka 137

Za vodopádem 151

Mořské dno 164

Mor 179

Černá hledačka Týnka 193

Franklin 201

Pod hladinou 215

Rubenov 229

Kystens Stolt 241

Výhra a ztráta 255

Mořský ďábel 263

Moře plamenů 273

Mořští rytíři 284

Odjezd 300

Nejlepší pouliční kapela 318

Na jih 331

Nový člen party 342

Bruggy 351

Poslední mořské děti 358

Útěk 369

Bylo těžké udržet oči otevřené. Ležela na zádech, ztěžka dýchala a pozorovala zamračenou oblohu. Skoro nedokázala pohnout hlavou, ale i tak si všimla, že se zhroutil vedle ní a zůstal nehybně ležet.

„Ne!“ vydechla, protože zakřičet už nedokázala. V žádném případě nesmí omdlít! Musí přivolat pomoc!

Svět kolem ní byl stále temnější a temnější. Oči se jí samy zavřely a ona tomu nemohla vůbec nijak zabránit.

Daleko, jako ze snu zaslechla hlas. Někdo s ní zatřásl.

Cítila, jak jí někdo otevřel pusu a něco do ní nakapal. Bylo to sladké a chutnalo to trochu jako rozpuštěný sníh.

Chtěla něco říct, ale selhal jí hlas. Potom ztratila vědomí.



Alea stála na přídi staré plachetnice a pozorovala jemně se vlnící severní Atlantik. Zářivě propletené barvy moře klidně plynuly jako tahy štětcem na obraze, který moc nespěchá, aby uschl. Ukrývá se v nich nekonečně mnoho příběhů, které ale dnes nechtějí být vyprávěny. Místo toho se klidně a nerušeně vlní dál.

Duhové paprsky ve vodě ale mohou rozpoznat pouze a jen oči velrybí Poutnice. A to také přesně Alea byla – velrybí Poutnice.

Smutně si zasunula pramen svých dlouhých tmavých vlasů za ucho, kde měla žábry. Byla sice strašně ráda, že je mořská dívka, zároveň ji to ale naplňovalo obrovským smutkem. Mořští lidé byli totiž navždy pryč, vyhynuli a Alea není nic víc, než jen zbyteček zaniklého světa.

Rukou si zastínila oči a zadívala se na vyboulené plachty *Crucis*. Včera zašila díru na kosatce, a rozhodně to nebyla zdaleka první díra. Přestože byly obě plachty jedna velká záplata, měla loď určitou vznešenost, která se nad ní, navzdory odlupující se zelené barvě a mnoha škrábancům

a nedostatkům, vznášela jako aura. *Crucis* je speciální a její posádka jakbysmet.

Alfa cru se skládala z pěti členů. Byl tu Benjamin Libra, kapitán a zároveň jediný plnoletý na palubě. Samuel Draco, jeho malý bratr. Tess Taurus, Francouzka, která utekla z domova. Lennox Scorpio, který byl napůl suchozemec a napůl mořský člověk. A nakonec ona sama, Alea Aquarius, která strávila skoro celý svůj život na pevnině mezi suchozemci a celé roky si myslela, že je alergická na studenou vodu, až nakonec zjistila, že jakmile se celá ponoří do moře, narostou jí plovací blány a žábry.

„Ahoj!" zaslechla vedle sebe Alea hlas. Byl to Sammy a mířil k ní. „Fakt tady na přídi stojíš dost často, Sněhurko." Říkal jí tak často, protože měla tmavé vlasy, bledou pleť a pohádkově zelené oči.

„Ráda se dívám na moře. Je krásně barevné," pokusila se ho odbýt povrchní odpovědí, ale Sammy se stále tvářil hodně vážně.

Za chvíli vzal její paži, omotal si ji kolem ramen a přitulil se k ní. „Nejdřív se prosím pomazlíme!" řekl a zabořil obličej do její bundy.

Alea si malého kluka přitáhla k sobě a hodně pevně ho stiskla. „Ničeho se neboj." Láskyplně ho hladila po rozčepýřených zrzavých vlasech. „Všechno bude dobré."

Sammy se jí vymanil z náruče. „Jak to víš?" Rukávem si otřel nos a působil ještě zranitelněji než jindy. „Pronásleduje nás doktor Orion! Jak by to teda mohlo být dobré?"

Alea sklopila hlavu. Sammy měl samozřejmě pravdu. Nebezpečí, které se nad nimi všemi vznášelo od té doby, co uprchli z Islandu, rozhodně nebylo možné podceňovat. Oni teď totiž věděli, že za rozšíření smrtícího viru, který vyhubil mořské lidi, byl zodpovědný právě doktor Orion. Odklidil svůj vlastní lid z cesty, aby si ušetřil beznadějný boj se suchozemci. Alespoň to tedy tvrdil. Alea se ale domnívala, že mu šlo spíše o jeho temné obchody – o to, aby mohl se svojí rozvětvenou zločineckou organizací nerušeně skladovat odpadky v moři. A teď je doktor Orion pronásledoval. Vědí o něm příliš mnoho. Alfa cru mu utekli z vily Konungur s plným batohem jeho nejtemnějších tajemství. Bez pomoci by to ale pravděpodobně nedokázali. Vodní panny a skřítci jim probojovali cestu mořem až ke *Crucis* a bez Aleina otce Keblarra a jeho přítele Ramina by to bývali nezvládli ani na pláž.

Už čtyři dny teď nerušeně pluli na východ, jenom s krátkou zastávkou na Faerských ostrovech. Doktor Orion je ale nenechá jen tak uprchnout, tím si byla Alea jistá. Nejenže znala jeho nejtajnější myšlenky, byla pro něj nebezpečná ještě z jednoho dalšího důvodu. Byla Elvarion, který měl přinést změnu doby. Orion proroctví znal a věděl tedy, že by v něm Alea měla hrát rozhodující úlohu. Bude bojovat za oceány a podle legendy měla šanci světová moře zachránit. Jako Elvarion – rozená vůdkyně, kterých se v každé generaci mořských lidí rodilo pouze čtyři nebo pět – pro to byla více než vhodná.

Alea polkla. Velkolepost jejího osudu ji vždy zahltila. A právě tahle velkolepost by mohla být pro doktora Oriona fatální. Pokud se totiž proroctví naplní, udělá Alea doktoru Orionovi tlustou čáru přes rozpočet.

Sammy si stoupl až těsně k Alee. „Jsem sice dobrodruh, ale tohle všechno už je na mě přece jenom trochu moc," zamumlal. Vypadal jako dítě, které právě zjistilo, že u něj ve skříni opravdu bydlí příšera.

„Mrzí mě to." Alee bylo jasné, že devítiletý kluk toho všeho musí mít až nad hlavu. „Já tě ale potřebuju, Sammy. Staráš se o to, abychom se z Oriona totálně nezbláznili."

„Já? Jak to myslíš?"

„Sám máš sice strach, ale přesto zpíváš veselé písničky a při každé příležitosti vyprávíš vtipy."

Sammy se podrbal na hlavě. „Myslel jsem, že tím všem lezu na nervy. Tess to každopádně řekla."

„No jo, to si nesmíš tak brát. Tess pořád trochu nadává, ale to ještě neznamená, že tě nemá strašně moc ráda."

„Jo, určitě je do mě zamilovaná úplně stejně jako já do ní." Sammy se zakřenil a ukázal tak světu svojí obrovskou mezeru mezi předními zuby. „Jsem zamilovaný do všech! Do tebe, Sněhurko, do totálně hustého Scorpia a do Bena jakbysmet, už celý svůj život!"

Alea se zasmála. „Vidíš, to je přesně to, co mám na mysli! Když si s tebou povídám, všechno je najednou… snazší. A právě to teď všichni potřebujeme, nebo by nás strach z Oriona ještě nakonec úplně pohltil."

Sammymu trochu zmrzl úsměv na rtech. „Jsme v docela pěkné bryndě, co?“

„Rozhodně si to ale nesmíme pořád opakovat!“ Alea se na něj zadívala a zavrtěla přitom hlavou. „Spoléhám na tebe, Samueli Draco. Potřebuju tě, Sammy, potřebuju tvůj vosí tanec, abych to mohla všechno zvládnout. Všichni tě potřebujeme! Bez tebe bychom nebyli nic víc než jenom hromádky neštěstí na útěku. Díky tobě se nám ale vždycky alespoň na chvíli podaří na všechno zapomenout.“ Sammy byl malý a ze všech nejmladší, ale rozhodně ne méně důležitý než jakýkoliv jiný člen posádky.

Sammy se zadíval do prázdna. Potom narovnal ramena a řekl: „Jsem Samuel Draco, nejlepší drak a přemožitel strachu. Všechny nás zachráním!“

Alea se ulehčeně zasmála. „Jsem tak ráda, že tě mám,“ zvolala a přitáhla si ho k sobě. „Jsi nejlepší, Sammy.“

Sammy odmítavě mávl rukou, jako kdyby odháněl otravnou mouchu. „Musíme myslet na hezké věci,“ navrhl. „Když budeme pořád jenom přemýšlet o tom, co všechno se může stát, ztroskotáme ještě dřív, než vůbec přijde bouřka.“

Alea se musela znovu zasmát.

„Počasí je na konec června v téhle severní šířce neuvěřitelně dobré,“ zkonstatoval Sammy a nasadil svůj odborný námořnický výraz. „Devatenáct stupňů, síla větru tři, lehký vánek. Jedeme rychlostí čtyři uzly za hodinu a hezky plynule se přibližujeme k Norsku.“

Norsko. Alee přeběhl mráz po zádech. Pokud půjde i nadále všechno hladce, za tři dny by měli být u norského západního pobřeží. Zamířili právě sem, protože Alea před nedávnem obdržela poutnickou zprávu – což je něco jako videozpráva putující mořem. Poutníci byli nejen schopni vidět a rozpoznávat barvy moře, ale mohli spolu také pomocí těchto zpráv komunikovat i na vzdálenost mnoha set kilometrů. Poutnická zpráva byla od ženy, jejíž obličej na Aleu hluboce zapůsobil. Při pohledu na ni měla okamžitě pocit *domova*. Proto chtěla tuto ženu žijící v Norsku za každou cenu najít. Bohužel o ní Alea teď už celé dny neslyšela. Přesto ale pluli dál. Alea neměla ani to nejmenší tušení, jak ženu najdou – Norsko je opravdu poměrně dost velké – ale museli to alespoň zkusit.

„Myslíš, že se zapíšeme do dějin?“ zeptal se Sammy. „Možná bude všechno, co teď prožíváme, jednou zapsáno v knihách!“

„To opravdu nevím,“ pokrčila Alea rameny. „Jak by se lidé dozvěděli, co se tady děje? Nemáme přece na palubě žádného zpravodaje,“ zavtipkovala.

Sammymu se rozzářily oči. „Já, já můžu být zpravodaj! Počkej, dojdu si pro Benův mobil!“

„Proč?“

Sammy už ale odběhl a zamířil k Benově bundě, která ležela na bedně na palubě a ve které měl Ben jako vždycky svůj mobil. Když se vrátil, všimla si Alea, že zapíná nahrávání. „Alfa cru plachtí na legendární *Crucis*…,“

řekl a znělo to jako audiokniha. „Loď je pojmenována po nejjasnější hvězdě souhvězdí Jižního kříže, což je *Acrux*, latinsky *Alpha cru*. Pojmenovat posádku po hvězdě byl geniální nápad nejmladšího člena party, kterým je Samuel Draco."

„To je docela dost podrobné," přerušila ho Alea.

„Jo, to máš pravdu." Sammy zamyšleně přivřel oči. „Nejdůležitější je, co se stalo."

„Ano, prostě jen vyprávěj, co jsme v posledních dnech zažili."

Sammy začal od začátku. „Poté, co se Alfa cru dostala ze spárů bezohledného doktora Oriona, plachtí nepoznaná dál. Ano, nepoznaná, protože tato slavná loď je nyní maskovaná! Po celém jejím trupu jsou nalepené ropušnice. Přisály se na loď, aby hrdinské posádce Alfa cru pomohly tajně a nepozorovaně uniknout očím doktora Oriona a dostat se bezpečně do Norska."

Tess Taurus, která právě vešla na palubu s plnou náručí čerstvě vypraného prádla, aby ho pověsila na šňůru na přídi, protočila oči, sotva Sammyho uslyšela. „Co to tady zase vykládáš za nesmysly?" zamumlala se svým francouzským přízvukem. „My přece nejsme žádní hrdinové."

„To teda jsme!" odporoval Sammy. „Když nejsme hrdinové, co tedy?"

Tess si odložila prádlo na jednu z beden a znovu protočila oči.

„Už jsem ti někdy řekl, že mi připadáš absolutně okouzlující?“ zavolal na ni Sammy medově sladkým hlasem.

Tess se k němu bleskurychle otočila, takže za ní povlávaly její dlouhé dredy. Nadechla se a už chtěla spustit svůj obvyklý proslov, ale v tu chvíli jí Sammy věnoval jeden ze svých neodolatelných uličnických úsměvů. Tess si založila ruce v bok, potom ale jenom pomalu vydechla a dál se věnovala prádlu.

Sammy se zakřenil. „Já jsem to říkal: taky mě miluje.“ Potom se vrátil ke svému zpravodajství. „Loď je tímto magickým způsobem maskovaná již sedm dní a posádka je náramně šťastná, že se ropušnice nerozhodly uplavat. Je to ale asi kvůli mysterióznímu členovi party jménem Lennox Scorpio, který je každý den znovu zaklíná…“

Alea se pousmála. Lennox ryby nezaklíná. Každý den si stoupne k zábradlí a zavolá na ně větu, která je, jak se zdá, připoutá ke *Crucis*: „*Zůstaňte a maskujte – zahalte to, co by žádné oko nemělo spatřit.*“

Lennox umí ropušnice přivolat, protože je poloviční Oblivion. Oblivioni jsou stejně jako velrybí Poutníci jeden z kmenů mořských lidí.

Mají schopnost nechat suchozemce něco zapomenout. Naštěstí je většina suchozemců přehlíží, takže je samotné není nutné z jejich vzpomínek mazat. Ani Alfa cru dříve nevěděli, že kromě toho umí ještě přivolat maskovací ropušnice. Nežije už totiž téměř nikdo, kdo by mohl Lennoxovi a Alee vyprávět, jaká speciální nadání jednotlivé

kmeny mají. Na hodně věcí si tedy museli postupně přicházet sami.

„Posádka předpokládá, že je doktor Orion stále pronásleduje, i když už teď několik dní pluli bez jakéhokoliv vyrušení," pokračoval Sammy. „Orion je nanejvýš mazaný podvodník, ovládající celou zločineckou síť. Určitě vymyslí něco, aby posádku vystopoval a potom –"

„Teď už ale konečně sklapni!" vybuchla Tess. Vzteklým pohybem shodila tričko, které teprve před chvílí pověsila, na zem. „Co to je zase za výmysl, tohleto reportérství?" mračila se na Sammyho a snažila se působit vztekle, a ne ustrašeně. Alea ji ale už moc dobře znala. Pod Tessinou drsnou slupkou se skrývala velmi citlivá duše a Tess měla, stejně jako všichni ostatní, z Oriona hrozný strach.

Zdálo se, že Sammy to ví také. Znal Tess dokonce ještě o několik týdnů déle než Alea. „Raději o Orionovi přestanu mluvit," řekl a dal mobil pryč. Potom zatleskal. „Co kdybychom si zahráli?"

Alea se zasmála. To byl ten Sammy, kterého všichni potřebovali. „Paráda!" zvolala.

„No moment!" Sammy zvedl nos. „Paráda je *moje* slovo!"

„Mně se ale líbí."

„No to chápu, ale… já na něj mám autorské právo. Když ho chceš používat, musíš mi něco dát. Například sušenky."

„Jo tak," zasmála se Alea. „Pokaždé, když řeknu paráda, dostaneš sušenku?"

„Nebo pět. Nebo šest."

„To se mi zdá dost drahé."

„Já ale potřebuju sušenky! Když žádné nebudu mít, tak umřu, až budu úplně mrtvý."

To už se Alea smála nahlas. „Vlastně jsem dneska stejně chtěla péct." Na palubě to byla vždycky ona, kdo pekl sušenky, a navíc se cítila osobně zodpovědná za to, aby měl Sammy vždy dostatečný přísun sladkého. Mohla ale samozřejmě péct pouze tehdy, když měli na palubě všechny potřebné suroviny. Na lodi to bylo někdy složité, protože se nedalo pravidelně chodit na nákup. Zejména ne tehdy, když neměli dost peněz, což se jim bohužel stávalo dost často. Aby ale neměli prázdnou kapsu pořád, vydělávala si posádka Alfa cru hudbou. Byli opravdu moc dobrá pouliční kapela! Na Islandu si během jednoho jediného vystoupení vydělali tolik, aby mohli nakoupit všechny potřebné zásoby.

„Oki doki, až budeš mít ty sušenky hotové, tak prosím tě říkej často *paráda* a hned mi vždycky těmi sušenkami zaplať," doplnil ještě Sammy. „Podpoříš tím taky můj projekt. Projekt panděro!"

Tess zavrtěla hlavou. „Další nesmysl."

Alea se zasmála. Bylo jedno, jak moc Sammy jedl, pořád byl hubený jako lunt.

„Zahrát si ale vůbec není špatný nápad," uznala Tess, samozřejmě trochu přidrzlým tónem, aby si snad Sammy nemyslel, že něčeho dosáhl.

On si to ale myslel stejně.

„Jupí," zajásal a vyrazil pro svůj cajón – buben, na kterém se při hraní sedí, a který vypadá jako reproduktor.

Tess a Alea si vyměnily pohledy. „Tak strašně mi leze na nervy," tvrdila Tess.

„Ale vůbec ne," odpověděla Alea rozzářeně.

To už se trochu zasmála i Tess. „Dojdu si pro akordeon."

„A já si přinesu skleničky." Alea tím myslela dvacet jedna skleniček na víno, které vždy naplnila vodou a hrála na ně.

Alea pohledem sledovala Tess, která právě mizela v podpalubí. Jedna z věcí, kterých si na Tess cenila, byla její ochota pomáhat. Dobrovolně převzala většinu prací na palubě. Opravovala, uklízela, vařila a neúnavně zašívala. Nikdy se nenechala k ničemu moc dlouho prosit. Ben o ní říkal, že je nejcennějším členem posádky.

Tess pravděpodobně tolik nadávala a brblala jenom proto, aby si nikdo neuvědomil, jak dobré má srdce.

Alea se pomalu loudala ke kapitánskému můstku. Skrz velká skla viděla Benjamina Libru a Lennoxe Scorpia jak sklání hlavy nad mapou. Alea šla hodně pomalu, aby si mohla vychutnat okamžik, kdy může Lennoxe tajně pozorovat. Měl na sobě černé tričko, které zvýrazňovalo jeho svalnaté ruce. Tmavé vlasy mu padaly hluboko do čela a dodávaly mu ten jeho zvláštní neohrožený výraz…

Najednou zvedl zrak a podíval se na ni svýma azurově modrýma očima. Kolem hezkých úst mu pohrával úsměv. Alea se na něj také usmála.

Ben se zasténáním odhodil propisku, se kterou ještě před chvílí zapisoval stupně. „Jestli ruším, klidně mi to řekněte," stěžoval si se smíchem.

Alea se zasmála trochu moc nahlas. „Ne ne, to je dobré." Trochu neohrabaně zůstala stát před kapitánským můstkem. „Jste hodně zaneprázdnění, nebo bychom mohli zkoušet? Sammy a Tess už si šli pro nástroje."

Lennox se zvedl. „Dobrý nápad. Zítřejší kurz můžeme dopočítat později," řekl a prošel kolem Aley. Jeho ruka se přitom dotkla její a Alee proběhl tělem blesk až do srdce. „Dojdu si pro kytaru," řekl a byl pryč.

Alea tam zůstala stát s hořícími tvářemi. Během několika vteřin úplně zrudla.

Ben ji začal ovívat listem papíru. „Prostě dál dýchej. Hezky nadechnout a vydechnout…"

Alea ho odstrčila. „Jsem v pořádku!" Trochu ztrápeně se usmála. Byla k smíchu – byla až po uši zamilovaná, ale prostě tak moc, že už to bylo trochu trapné.

Ben se na ni podíval uklidňujícím pohledem staršího bratra. „Já se ti přece nesměju. Vlastně vám dvěma trochu závidím. Je hezké být… zamilovaný." Trochu rychle se otočil, nastavil autopilota a opustil kapitánský můstek, aby si došel pro basu.

Za pět minut už byli kluci zpátky na palubě a snažili se pohodlně usadit v rohu na zádi. O chvíli později přinesla nahoru Tess tác s Aleinými skleničkami a postavila ho na stůl.

„Jsi poklad," poděkovala jí Alea. Potom se lekla. Může vůbec něco takového Tess říkat? Rychle se posadila a začala ladit skleničky.

Za chvilku byli připraveni. Ben to odpočítal a začali hrát. Alea se přidávala až ve druhé sloce, takže mohla nejdříve poslouchat a pozorovat ostatní. Sammy byl zatraceně dobrý bubeník. S obrovskou radostí a zjevným citem pro rytmus bubnoval do cajónu. Doprovázel to podupáváním bosých nohou, pod kterými stará prkna *Crucis* sténala.

Ben byl původně kytarista, ale když přišel na palubu Lennox a ukázalo se, že je přirozený talent, přešel Ben na basu. I na ni hrál moc dobře, ale během jejich pouličních vystoupení to byl hlavně Benův vzhled, který přitahoval pozornost. Ben byl vysoký, sportovní, vždycky do hněda opálený a měl účes hodný rockové hvězdy.

Pro Lennoxe představovala kytara po mnoho let jeho nejlepšího přítele a nebyl tedy ani den, kdy by na ni nehrál. Jeho riffy a sóla byly prostě fantastické a Alea na něj byla strašně pyšná, když pozorovala, jak se před obecenstvem míhají jeho rychlé prsty po strunách kytary.

Tess začala zpívat. Tess, rozená superstar. Alespoň Alee to tak vždycky připadalo. Když Tess zpívala, naskakovala jí husí kůže. Její výrazný a drsný rockový chraplák Alee pronikal až do morku kostí. V každodenním životě se Tess snažila schovat za masku nedotknutelnosti, ale do hudby vkládala všechny své emoce a působila tak silně

a neohroženě. Navíc hrála Tess docela dobře na akordeon a souhra všech nástrojů vytvářela výjimečný zvuk typický pro Alfa cru.

K jedinečnosti rozhodně přispívaly i Aleiny skleničky, které celku dodávaly zasněnost a magičnost, díky které zněla hudba Alfa cru velmi neobvykle.

Teď přišla její část. Alea si naslinila prsty a zkušeným pohybem je nechala klouzat přes okraje skleniček. Nádherně to ladilo se zbytkem kapely. Jako už mnohokrát ji zaplavil pocit, že se členové Alfa cru vzájemně posilují a společným hraním překonávají sami sebe. Nebyli tu jako pět různých lidí, ale jako jedno jediné silně tlukoucí srdce, ve kterém je schována obrovská moc hudby.

Písnička skončila moc rychle. „Hned další!" poprosila Alea, které to ještě v žádném případě nestačilo. Z výrazů ostatních vyčetla, že jsou na tom stejně.

Sammy si sundal slamák, který většinou při hraní nosil. „Nebo bychom mohli společně napsat nějakou písničku!"

Hovořili o tom už mockrát, ale ještě nikdy to doopravdy nezkusili. Tess byla ostřílená textařka, ale ostatní s psaním ještě moc zkušeností neměli. Jenom Alea jednou napsala písničku společně s Tess, jmenovala se *K tobě*, a přestože byla s hudebním výsledkem moc spokojená, celá ta věc skončila obrovským nedorozuměním mezi ní a Tess.

„Asi bychom to měli opravdu zkusit," zkonstatoval Ben.

„To ale určitě není tak jednoduché, jak se zdá," namítl Lennox.

Tess mu odporovala. „Ty to určitě dokážeš, Scorpio."

Lennox se zarazil, ale nakonec na Tessin komentář nijak nereagoval. „Skládání je umění," řekl směrem k Benovi.

Tess se zatvářila zklamaně. V několika posledních dnech se opravdu snažila být na Lennoxe milá. Kvůli tomu „nedorozumění" na ni byl celkem naštvaný a Tess se snažila situaci mezi nimi zklidnit. Lennox ji ale zatím vždycky jenom odbyl.

Alea viděla, jak se Tess dotklo, že si jí Lennox zase vůbec nevšímá, jako by byla vzduch. „Taky si myslím, že bychom to měli zkusit," řekla proto a obrátila se přímo na Tess.

Tess se nesměle usmála. „*Bon.*" Posadila se. „O čem by naše písnička měla být?"

„O nás!" odpověděl Sammy okamžitě. „O tom, že jsme nejlepší pouliční kapela na světě!" Vyskočil. „Nejlepší kapela světa!"

„To vůbec není špatný nápad," souhlasil Ben. „Nebylo by špatné se pro změnu soustředit na nějaké hezké věci." Narážel tím na doktora Oriona. Alea na něj ale teď vůbec nechtěla myslet.

„Ano!" zvolala. „Napíšeme písničku o tom, jaké to je, být v téhle kapele."

„To je magické!" zašeptal Sammy tajemně a přikývl, jako by chtěl souhlasit sám se sebou. „V textu té písničky se musí určitě objevit slovo *magie*. A na nějakém místě chci zazpívat *jo-ba-ba-jo*."

„Jo-ba-ba-jo?“ divila se Alea.

„No zní to přece dokonale, nebo ne?“ Sammy zářil a Alea mu rukou trochu rozcuchala vlasy.

„Proč ne.“ Tess pokrčila rameny. „Dáme se do toho.“

Začali. Sammy udal rytmus a Tess se přidala. O chvíli později Ben a nakonec i Lennox a Alea. Hráli si, diskutovali, vylepšovali, pilovali a psali. Nakonec byla jejich první písnička hotová a společně si ji zahráli. A potom ještě jednou. A znovu. Určitě by ji hráli stále dokolečka, kdyby na palubě najednou nepřistáli dva racci.

Když Tess ptáky uviděla, trhla sebou a přikrčila se. Měla z racků strašný strach, protože ji jako dítě jednou napadli a málem jí vyklovli oko.

Alea a ostatní okamžitě vyskočili a začali s programem na odhánění racků. Máchali rukama a křičeli, dokud oba ptáci neodletěli. Zůstali ale kroužit na obloze.

Ben se mračil. „Něco není v pořádku,“ zamumlal. „Jak to, že je na širém moři tolik ptáků?“

„Támhle ti vzadu jsou docela vyděšení.“ Sammy ukázal na horizont. A skutečně, zmateně tam poletovalo poměrně dost velké množství ptáků.

Lennoxovi se zúžily oči. „Vypadá to, jako by před něčím prchali,“ řekl znepokojeně a běžel na kapitánský můstek. Dvěma hbitými skoky byl na palubě a dalším skokem u hlavního stěžně. Rychlostí větru se vyšplhal nahoru.

„Dobře ty…“ zabručel pochvalně Sammy.

Nahoře se Lennox rozhlížel po něčem, co mohlo ptáky vyplašit. „Zatraceně!“ zanadával. „Vrtulník!“ Sklouzl ze stěžně a dopadl na prkna pružně jako kočka.

Alea ale neměla čas ho za to obdivovat. „Orionův vrtulník?“ zeptala se s obavami. Krátce po jejich útěku je už jednou doktor Orion se svými lidmi hledal ze vzduchu.

V následujícím okamžiku už uslyšeli zvuk vrtulí. Ben běžel k zábradlí na pravoboku. Zdálo se, že zvuk přichází odtud. Potom je uviděli. Blížily se k nim dvě helikoptéry. Letěly nízko nad hladinou.

„Proboha…“ v Benově obličeji se zrcadlila čistá hrůza. „To jsou opravdu Orionovi lidé!“

„Jak to víš?“ zvolala Tess.

Ben téměř křičel. „Mají mezi sebou síť!“

Alee ztuhla krev v žilách. Už to také viděla. Vrtulníky měly mezi sebou napnutou síť, kterou táhly nad vodní hladinou. Jako by chtěli něco chytit. Něco neviditelného.

„Chtějí tak najít a chytit *Crucis*!“ zaječela Tess.

Ben se k nim otočil. „Obrátit loď! Zapnout motor!“ Museli se co nejrychleji otočit na levobok, protože vrtulníky letěly přímo na ně. „Všichni teď poslouchají rozkazy!“ zahřímal Ben svojí autoritou kapitána. „Draco, motor! Taurus a Aquarius, kosatka! Scorpio, obrana!“

Neztratili ani vteřinu. Ben běžel na kapitánský můstek, Sammy k motoru, Alea a Tess k plachtě a Lennox vyskočil se zaťatými pěstmi k zábradlí na příď, jako by chtěl říct: *Tak pojďte!*

Jakmile stál Ben pevně u kormidla, zaburácel: „Připravit k obratu!“

Tess a Alea už uvolnily lano a držely hlavní plachtu připravenou. „Připraveno!“

Ozval se zvuk motoru. „Motor běží!“ zakřičel Sammy.

Ben prudce otočil kormidlem. Loď se zhoupla a zvedla ve větru. Teď musela *Crucis* ukázat, že něco vydrží.

Tess a Alea držely vší silou lano, až se kosatka otočila a loď nabrala nový směr. Vzápětí již byla obrácena i hlavní plachta.

Alea viděla, jak se přibližují vrtulníky táhnoucí mezi sebou síť jako obrovskou otevřenou tlamu. Už jenom pár okamžiků a budou tady.

Ben vší silou otáčel kormidlem a *Crucis* se otáčela doleva.

Helikoptéry se nezadržitelně blížily. A potom byly u nich. S ohlušujícím řevem je přeletěly. *Proletěly za nimi*. Síť minula záď *Crucis* jenom o vlásek.

Alea trhla hlavou a zadívala se nahoru. Ve vrtulníku napravo poznala Oriona. Doktor Aquilius Orion. Soustředěným pohledem prohledával hladinu moře, a přesto neměl ani to nejmenší tušení, že se nacházejí přímo pod ním.

Doktorův milý obličej s neškodnými brýlemi Aleu rozzuřil. „Jsme tady!“ zakřičela do zvuku motorů. „Cha, nevidíš nás!“ křičela plná zlosti na muže, který ji obelhal, podvedl a zradil. Na muže, který zahubil celou jednu

civilizaci. Na muže, který zabil její mámu. „Nedostaneš nás," ječela jako smyslů zbavená. „Nedostaneš nás!"

To už u ní byl Lennox a pevně ji k sobě přitiskl. Když ji objal, Alea se tomu poddala a bez jakýchkoliv zábran se rozplakala.

Vrtulníky se vzdalovaly, byly slyšet stále méně, až loď nakonec obklopilo zase jenom šumění vln a křik rozrušených racků.

Alea stále brečela Lennoxovi v náruči. Všechen strach nahromaděný v uplynulých dnech se valil ven v táhlých vzlycích.

Sammymu se také koulely po tvářích slzy.

Tess tam jen tak zkoprněle stála.

Ben ztěžka usedl na jednu z beden. „To bylo… tak strašně natěsno."

„Ale zvládli jsme to," dodal Lennox pevným hlasem. „Vyvázli jsme." Působil silně. Nezlomně.

Alea zavřela oči a snažila se načerpat něco z Lennoxovy odvahy. Ještě se celá třásla, ale zhluboka se nadechla, vydechla a otřela si z obličeje slzy.

„Orion nás ani napotřetí nedostal," řekl Lennox vztekle. „A nedostane nás nikdy. Dokud se Lennox Scorpio jmenuju!"

„Dokud jsme Alfa cru!" řekla Alea a narovnala se. Už brečela dost. Odhodlaně natáhla ruku před sebe.

Lennox položil svoji ruku na její. Jeden po druhém přišli i Tess, Ben a Sammy. I oni natáhli ruce před sebe.

Ve větru Severního moře zazněl pokřik jejich party hlasitě a přesvědčivě, jako by chtěli zvítězit nejen nad doktorem Orionem, ale i nad svým strachem. „Alfa cru!“



Alea proběhla dveřmi do podpalubí, brala příkré schody po dvou, minula kuchyňský kout i koupelnu a zamířila k polici s knihami, která stála v salonu.

„Co hledáš?“ slyšela Lennoxe, který šel hned za ní.

„Tu starou knihu o souhvězdích. Víš, tu, jak jsme s ní určili naše jména,“ odpověděla a přejížděla prstem po hřbetech knih.

„Tady je!“ řekl Ben, který mezitím také sešel dolů. Přesně věděl, kde kniha je, vytáhl ji z police a podal Alee.

Tess a Sammy už byli také dole v salonu. „Co je s tou knihou?“ chtěl vědět Sammy.

„Orion je přece také souhvězdí, stejně jako Aquarius, Scorpio a ostatní,“ vysvětlovala Alea a začala knihou listovat. „Říkám si, jestli je mytologický význam jména Orion stejně neškodný jako jeho vzhled.“

„Proč?“ nenechala se odbýt Tess a svezla se vedle Sammyho na jednu z pohovek. Vypadala stále ještě dost otřeseně. Vždyť Orionovi unikli skutečně jenom o vlásek.

„Nesmíme nic přehlédnout,“ zamumlala Alea.

Ben jí jemně vzal knihu z rukou. „Ty ale přece neumíš latinsky."

Opravdu, celá kniha byla v latině. Naštěstí to ale byla jedna z osmi řečí, které Ben ovládal.

Rychle nalistoval to správné místo a začal překládat: „Řecký polobůh Orion je nejlepším a nejnebezpečnějším lovcem světa…"

„Lovcem?" zopakovala Tess vyděšeně.

„Orion je souhvězdím lovce?" zalapala po dechu Alea.

„Ano." Ben se tvářil vážně, ale v očích se mu zároveň zrcadlil údiv. „Píše se tady, jak Orion zemřel."

„A jak zemřel?" zeptali se Alea a Sammy jednohlasně.

„Zabilo ho štíří bodnutí."

Všichni se na Bena nevěřícně podívali.

Lennoxovi přeběhl po tváři úsměv. „Podle pověsti tedy Scorpio vyřídí Oriona?"

„Ano." Ben přeložil další větu z knihy. „Zeus potom umístil Oriona a Štíra jako souhvězdí na oblohu, kde spolu od té doby již na věčnost bojují."

„To je ale dost nefér," řekl Sammy. „Štír si myslel, že nad Orionem zvítězil, a vlastně to tak nakonec nebylo."

„Štír je souhvězdí válečníka," namítl Ben. „Nemůže jen tak přestat bojovat."

Tess si nahlas povzdychla. „Třeba to ale všechno vůbec nic neznamená." Vypadala, že přesně to si z celého srdce přeje. „Může to být přece jen náhoda, že se všechny ty významy nějak hodí na to, co právě prožíváme."

„Néé, to je osud!“ namítl Sammy. „V Aleině jméně je přece ukryto celé proroctví! Aquarius, Vodnář, přežil potopu a stal se praotcem nového lidstva. Stejně jako Alea! Přežila virus, který skoro všechny zabil, a teď sní o znovuoživení mořského světa!“

„Vždyť jo, já to přece vím,“ zareagovala Tess.

„Tess, vždyť i tvá vlastní přezdívka souvisí s Orionem,“ řekl Ben.

Alea zpozorněla. „Taurus, Býk?“

Tess zkřížila ruce na prsou. „Mytologie mého jména je přece nudná – Zeus poslal Býka, aby odvezl spanilou Európu na svém hřbetu až do Středozemního moře,“ citovala význam své přezdívky.

„To ano, ale souhvězdí Býka leží severně od Orionu,“ vysvětlil Ben. „Říká se o něm, že vypadá, jako by se se sklopenou hlavou chystal rohy na Oriona zaútočit.“

„Co? Ne!“ zvolala Tess. Potom se najednou svezla na zem. „Já jsem přece jenom já,“ vysoukala ze sebe. „Určitě se nepustím do šéfa zločinecké bandy…“

„Jednoho dne možná ano,“ odpověděl Sammy.

„To jsou jenom samé nesmysly!“ zavrtěla Tess razantně hlavou. „Tohle všechno! Teda myslím jakože… já jsem utekla z domova kvůli rozvodu rodičů, chtěla jsem prostě jenom… pryč z toho všeho, pryč od stresu a hádek. Chtěla jsem být volná, víc nic! A teď nás honí kriminálníci a… jak se to řekne… snažíme se vyčíst něco ze souhvězdí. To je přece blbost!“

„Všichni máme strach," snažila se ji uklidnit Alea.

„Ano, mám strach!" zakřičela Tess. „Všichni jste mi přece radili to vždycky říct, když mám strach!" Byla to pravda, ale Tess to zatím téměř nikdy neudělala. Na chvíli se rozhostilo ticho. „Budu se moct vůbec někdy vrátit domů?" zeptala se Tess třesoucím hlasem. „Rodiče mi sice dovolili zůstat na *Crucis* až do září, kdy začíná škola, ale co když si Orion zjistil moji adresu a bude tam na mě čekat?"

Alee přeběhl mráz po zádech.

Tess rozrušeně pokračovala: „Já přece také znám Orionova tajemství! Určitě mě nenechá jen tak dál nerušeně žít můj vlastní život!"

Alea o tom už také přemýšlela. Byla to pravda. Ani Tess ani ona sama se nemohou jen tak vrátit domů. Orion by je tam okamžitě dostal.

„To tedy znamená, že se už nikdy nemůžu vrátit k rodičům." Tess se v koutku oka zaleskla slza. „Budu muset už jenom pořád utíkat před Orionem."

Alea by nejraději Tess objala, ale neudělala to, protože to by bylo ještě horší, než když o ní řekla, že je „poklad". Tess ale stejně nebyla kontaktní typ. Když se k ní teď Sammy přitulil, odstrčila ho od sebe.

„Nebudeme celý život utíkat před Orionem," prohlásil razantně Lennox. „To nemám v plánu."

„A jaký máš tedy plán?" zeptala se ho Tess plačtivým hlasem.

Lennox klidně, ale velmi rozhodně odpověděl: „Budeme s ním bojovat. A porazíme ho. Porazíme Oriona."

Tess unaveně přikývla, jako by od Štíra válečníka ani nic jiného neočekávala. Ona sama ale žádná bojovnice nebyla. „Potřebuji hudbu!" řekla a rozhlédla se, jako by hledala svůj MP3 přehrávač. Alea si už víckrát povšimla, že Tess používá svoje oblíbené písničky jako záchranný kruh. V rozbouřeném moři to byla právě hudba, která mohla zajistit, aby se Tess neutopila.

Ben bez přemýšlení zapnul staré rádio stojící v rohu salonu. Rozezněla se smutná písnička, kterou měla Tess moc ráda a kterou navíc všichni znali. Tess začala potichu zpívat s rádiem. Nakonec se k ní přidali a zpívali všichni a Alea měla pocit, že se začal trochu zmenšovat i její vlastní strach.

Písnička skončila a začaly zprávy. Ben už chtěl rádio vypnout, když hlasatel řekl: *„Nad Severním mořem byly dnes pozorovány desítky vrtulníků s velmi zvláštními sítěmi. Pohybují se v oblasti Faerských ostrovů. Zatím není známo, jaký záměr…"*

Než mohl hlas pokračovat, Ben rádio vypnul. „Takže nejenom dva, ale desítky vrtulníků!"

„Orion je smířený dokonce i s tím, že na sebe upozorní veřejnost," zkonstatoval znepokojeně Lennox. „Tak moc nás chce dostat."

„Bez našeho maskování by se mu to už dávno povedlo," poznamenala Tess a otřela si zarudlé oči.

„Říkám si, jestli je Cassaras schopen nás najít," vyslovila Alea myšlenku, která se jí už několik dní honila hlavou, ale kterou si zatím nechávala pro sebe. Nechtěla nikoho zbytečně znepokojovat, ale co se týče toho muže, nějak sama nevěděla, co si má myslet.

„Cassaras?" Lennox jeho jméno vyslovil s neskrývaným odporem. „Zrádce."

Alea mu neodporovala, protože na něj označení zrádce sedělo. Cassaras, syn královny Vodních panen Haruko, zradil svoji matku, když mu nechtěla odkázat stříbrný plášť. Plášť v sobě ukrýval obrovskou moc. Kdo si ho oblékl, mohl se podívat do budoucnosti a zjistit nejpravděpodobnější verze blížících se událostí. Haruko pomocí pláště viděla Aleu a zjistila tak, že právě ona je Elvarionem, který může zachránit oceány. Viděla ale také, že bude potřebovat pomoc. Šance na výhru nebo prohru byly dost vyrovnané a budoucnost byla nejistá. Haruko se tedy rozhodla předat plášť Alee, aby ho mohla využít. Královna Vodních panen ho již před mnoha lety umístila na *Crucis*, aby ho tam mohla Alea jednoho dne najít. Cassaras ho však chtěl pro sebe a ještě než se královna vydala ke Crucis, podařilo se mu jí ukrást stříbrný knoflík a poté zmizet. Knoflík – nebo spíše pátrací riling – fungoval jako kompas ukazující vždy tam, kde se nachází *Crucis*. Cassaras tak byl schopen loď vždy najít a navíc mu knoflík ukazoval krátké záblesky budoucnosti. Plášť ale nikdy nenašel. Máma Sammyho a Bena ho totiž

mezitím vzala na pevninu. Suchozemcům plášť budoucnost neukazoval a nikomu tudíž nedošlo, jakou moc má. Jejich strejda Oskar potom před půl rokem s pláštěm odcestoval do Tibetu, a když mu došly peníze, prodal ho. V současné době strejda Oskar dělal všechno pro to, aby magické roucho získal zpátky.

Alea si povzdychla. Kdyby tohle všechno věděla dříve, možná by se ve Vile Konungur rozhodla jinak. Cassaras jim odtud pomohl utéct, ale výměnou mu musela Alea slíbit, že mu bez jakéhokoliv odporu plášť, jakmile se objeví, předá…

Lennox právě říkal: „Cassaras se nejprve obrátil proti Vodním pannám – proti svému vlastnímu lidu! – a pak se ještě ke všemu přidal k Orionovi. Když nám vzápětí pomohl utéct, obrátil se zády zase k Orionovi, takže je to dvojitý zrádce!“

„Cassaras má přece riling,“ připomněla Alea Lennoxovi zadumaně. „A říkal, že s jeho pomocí může *Crucis* kdykoliv najít. Otázkou jenom je, zda to funguje i tehdy, když je loď maskovaná.“

„Pokud by nás dokázal najít i pod maskováním, už by to přece dávno vyzvonil Orionovi,“ navrhl Ben.

„Jsi si tím jistý?“ zeptala se Alea. „Cassaras chce přece hlavně plášť. Kdyby nás Orion dostal dříve, než budu plášť mít, Cassaras by z toho vůbec nic neměl.“

Cassarasův trojzubý šíp, který po nich vystřelil, když utíkali, a který se zabodl do dřevěné lavičky, teď ležel

přímo před nimi na konferenčním stolku. Byl tam už několik dní a neustále Alee připomínal dohodu, kterou s Cassarasem uzavřela.

Podle legendy si plášť najde k Elvarionovi sám cestu, jakmile k tomu bude vhodná doba. Ona ho nemá nijak hledat. Možná ho najde strejda Oskar a plášť se k ní dostane touto cestou?

Alea strejdu Oskara nikdy osobně nepotkala, ale byla ráda, že mají na své straně alespoň jednoho dospělého. Nejlepší by samozřejmě bylo, kdyby byl jejím spojencem nějaký *mořský člověk*, který by se vyznal v legendách Vodních panen, v proroctvích a pláštích. Aleu píchlo u srdce a říkala si, zda by jí býval mohl pomoci její otec. Kde teď asi byl? Kolonie smutných přeživších mořských lidí byla rozpuštěna, ale kam se Keblarr mohl vydat, poté co s Raminem uprchli z Orionových spárů? Ke svým přátelům do islandského města, jehož název Alea neuměla vyslovit? Dozví se vůbec někdy, co se s ním stalo?

Alea pevně sevřela rty. Přestože si nejprve se svým otcem nijak zvlášť dobře nerozuměla, věřila, že kdyby se znovu potkali, bylo by to jiné. Keblarr se změnil. Ve Vile Konungur to viděla na vlastní oči. Po jedenácti letech zimního spánku se probudil.

Alea se chytila u srdce, protože to bolelo. Keblarr jí chyběl. Nějakým zvláštním způsobem jí ale chyběla i máma, která před jedenácti lety zemřela nakažená virem, a na kterou si Alea nepamatovala, ať se snažila, jak chtěla.

Alea zvedla ramena, jako by chtěla chránit sama sebe. Když člověka honí zlý a nebezpečný chlap, je asi normální toužit po rodičovské ochraně. Byli by těmi nejlepšími spojenci, jaké by si dovedla představit.

Alea najednou strašně moc zatoužila po své pěstounce Marianne. Ona by určitě nebyla podporou v boji proti zločinci, ale přitiskla by Aleu pevně k sobě a ta by mohla na chvíli zapomenout na všechny své starosti…

Tess vytrhla Aleu z jejího přemýšlení. „Myslíte, že jsou moji rodiče v nebezpečí?“ zeptala se. „Bylo by možné, že by je Orion…“ Věta zůstala nedokončená.

Ben se posadil vedle Tess na pohovku. Nic neřekl, jenom tam vedle ní seděl.

„Zkusím ještě jednou zavolat Marianne,“ řekla Alea najednou a zmizela v dívčí kajutě. Byla tam palanda, o kterou se dělila s Tess. Tess spala nahoře a Alea dole. Kajuta byla hodně malá a vlastně se tam kromě postele už nic dalšího nevešlo. Alee se ale přesto dařilo mít všude nepořádek a šířit kolem sebe chaos. Tess se naopak marně snažila nastolit tady nějaký řád.

Mobil Alea dlouho hledat nemusela. Ležel na její posteli na čistém ručníku. Na mobilu byla totiž přilepená ropušnice, která by jinak zamokřila postel.

Byl to Lennoxův nápad. Když chtěla Alea po jejich útěku zavolat Marianne, varoval ji, že by Orion mohl jejich hovory odposlouchávat. Ona ale Marianne chtěla přesto zavolat, protože si o ni dělala velké starosti. Marianne

prodělala před několika týdny infarkt a jenom velmi pomalu se z něj vzpamatovávala. Lennox zavolal na palubu ropušnici – magické stvoření s vyvalenýma černýma očima, které se zjevně mohlo zcela bez problémů pohybovat mimo vodu. Alea se zdvořile představila, ale ryba samozřejmě nereagovala. Ropušnice nikdy nereagují. Byly nejmlčenlivější ze všech magických bytostí, které Alea zatím potkala. Když ale Lennox rybu poprosil, aby se přilepila na Alein mobil a zabránila tak jeho odposlouchávání, ostnatá ryba mu okamžitě vyhověla. S mlaskavým zvukem se přisála na zadní stranu jejího mobilu a od té doby tam zůstala přilepená. Alea se v uplynulých dnech magického stvoření několikrát ptala, jestli nepotřebuje něco k jídlu, ale ryba jí nikdy neodpověděla.

Teď vzala Alea telefon opatrně do ruky a naťukala do něj Mariannino číslo. Už několik dní jí její pěstounka nebrala telefon a Alee se vždycky udělalo špatně, když si představila, co všechno se jí mohlo stát.

Nesmíš hned myslet na nejhorší, napomínala se. *Nebo loď ztroskotá ještě dříve, než přijde bouřka.*

Naslouchala vyzvánění. Marianne telefon nebrala. Zase ne.

Alea se zarputile snažila nepodléhat panice. Možná si Marianne telefon jenom někam odložila. Ale co bude Alea dělat, když se jí brzy nedovolá? Byly dohodnuté, že se Alea na konci letních prázdnin vrátí domů a půjde do nové pěstounské rodiny. Ale škola v Hamburku začala už včera…

Alea položila mobil zpátky na postel. „Děkuji," řekla rybě, přestože ta vlastně ještě žádné spojení maskovat nemusela. Bylo od ní ale milé, že byla ochotná dělat to i na souši. Nevěděli totiž, jak mocný Orion ve skutečnosti je a jak daleko sahá jeho vliv. Každopádně museli být opatrní a zvažovat i ty nejhorší varianty.

Najednou dostala Alea nápad. Chvíli tam jen stála s doširoka otevřenýma očima a potom se rozeběhla zpátky do salonu. Lennox a Ben, kteří seděli na pohovce, zvedli hlavy. „Lennoxi, můžeš nás naučit něco ze sebeobrany?" vyhrkla. „Myslím… jenom pro jistotu?"

„Sebeobranu?" zvedl Lennox udiveně obočí. Potom vstal. „Ale jo, to dává smysl…" Otočil se a spěchal nahoru. „Pojďte se mnou!"

Ben a Alea ho následovali. Nahoře Lennox zavolal Sammyho a Tess, kteří se k nim okamžitě přidali. „Alea dostala dobrý nápad." Lennox se na Aleu povzbudivě usmál.

„No, hm," potvrdila. „Myslela jsem, že by bylo dobré, kdyby nám Lennox ukázal, jak se ubránit útočníkovi."

Sammy se zasmál. „Sněhurka se chce naučit kung-fu!"

„Kvůli Orionovi?" zeptala se Tess a nakrčila čelo. „Kdyby našel *Crucis*?"

„Ano, může se stát, že se s Orionem a jeho lidmi ještě někdy potkáme…," odpověděla Alea a viděla, jak se v obličejích ostatních odráží její vlastní strach. Právě proto se ale musí připravit!

Tess zkřížila ruce na prsou. „No, teda já nechci nikoho mlátit."

„Já vlastně také ne," řekl Sammy. „Kdybychom ale měli ještě někdy potkat ty hrozné lidi z Vily Konungur, rád bych zabránil tomu, aby oni tloukli mě."

„V pořádku." Lennox se krátce zamyslel. Alea věděla, že se nikdy žádné konkrétní bojové umění neučil. Všechny pohyby dělal instinktivně. „Ukážu vám několik obranných technik," řekl a vysvětlil jim, jak mohou odvrátit útok.

„Musím si to hned zkusit." Ben se obrátil na Sammyho. „Napadni mě!"

Sammy se vrhl na Bena, který na něj zkusil přesně to, co jim Lennox ukázal. Ben byl sice na bratra velmi opatrný, ale přesto ležel Sammy za několik vteřin na zádech.

„A teď já!" Sammy vyskočil a přichystal se odvrátit Benův útok.

Zatímco bratři bojovali, podívala se Tess nejistě na Aleu. „Zkusíme to i my dvě?"

Ještě než mohla Alea odpovědět, ozval se rozhodným hlasem Lennox: „Alea může trénovat se mnou."

Tess ustoupila. Jenom o několik centimetrů, ale bylo to, jak by ji Lennox svými slovy zahnal.

Ben si toho všiml. Strčil do Tess. „Zkus mě srazit!" vyzval ji a Tess začala trénovat s bratry.

Alea se obrátila na Lennoxe. Ten zaujal pozici. Alea ale na jeho útok nečekala. Místo toho se otočila a plnou silou ho kopla do stehna.

Lennox se zapotácel.

„No to snad není pravda!“ vykřikl Sammy. „Viděli jste to? Sněhurka je rozená Xena!“

Lennox se překvapeně zachytil zábradlí. S takovýmhle kopem rozhodně nepočítal.

„Myslela jsem, že tě nemusím šetřit…,“ snažila se to Alea vysvětlit. „Ublížila jsem ti?“

„Ne.“ Lennox se zase přiblížil. „Nemusíš mě šetřit. Jenom jsem s tím útokem prostě nepočítal. Ale dobře. Zkus to ještě jednou!“

Alea napnula končetiny a znovu ho napadla. Tentokrát ale ne nohou, zaútočila hranou ruky proti jeho pravé paži.

Lennoxovi se překvapeně zablesklo v očích.

Sammy, Tess a Ben zatleskali. „Kung-fu Sněhurka!“ zajásal Sammy.

Alea se rozpačitě usmála. „Teď mě napadni ty,“ navrhla Lennoxovi. „Uvidíme, jestli se dokážu bránit.“

Lennox se narovnal a potom se ji pokusil porazit. Alea nejprve přenesla váhu přesně tak, jak jí to vysvětlil, ale nakonec přece jenom skončila na zemi.

„Bylo to dobré, ale…“ Lennox jí ještě ukázal, co může zlepšit, a hned to zkusili znovu.

Zatímco ostatní zase trénovali ve třech, Alea bojovala s Lennoxem. Uvědomila si přitom, že naučit se bojovat je rozumné, ale že si zároveň užívá tělesný kontakt s Lennoxem. Na malé lodi jako je *Crucis* nemá zamilovaný pár moc možností být o samotě a během tréninku se k sobě

dostali blíž než během celého uplynulého týdne. Když se ho snažila vzít do kravaty, jejich obličeje se najednou ocitly úplně u sebe a Alea si uvědomila, jak ráda by ho políbila. Na Islandu už to párkrát udělali. Na lodi jí to ale připadalo často nějak nepatřičné. Hlavně proto, že tady nebylo žádné místo, na kterém by se nemohla neočekávaně objevit Tess a Alea ji nechtěla zbytečně zraňovat. A takovým polibkem by ji asi zranila. Alea nevěděla, jak to Tess celé bere. Musí to být těžké, když je zamilovaná do dívky, která ale miluje jiného. Zabolí ji u srdce vždycky, když se na sebe Alea s Lennoxem usmějí? Nebo když vidí, jak intenzivně spolu bojují…

Alea právě zasáhla Lennoxe prudkým kopem do kolena, až vykřikl.

„Zatraceně! Mrzí mě to, já jsem…“ Než mohla Alea pokračovat, položil jí Lennox jemně ruku vzadu na krk, přitáhl si její hlavu k sobě a políbil ji. „Jsem na tebe strašně pyšný, bojovnice,“ zašeptal a políbil ji ještě jednou.

Alea se usmála a cítila, že Lennox se usmívá také. V tomhle okamžiku přestala přemýšlet o tom, kdo všechno je vidí. Chtěla jenom, aby ten polibek nikdy neskončil.



Alea stála na přídi, jako to dělávala často. Bylo brzy ráno a modře orámované slunce vykukovalo nad obzorem. Moře dnes vypadalo jako duha, která se samou radostí rozskočila. Alea si teskně povzdychla. Od výletu k ruinám starého podvodního města Faramont, což už bylo před týdnem, si nebyla zaplavat. Když pozorovala vlny, celé tělo měla rozbolavělé touhou. Pokud by si však šla zaplavat, podstupovala by zbytečné riziko. Nejenom, že by možná maskovanou *Crucis* nedokázala najít, hrozilo jí ještě další nebezpečí – mohla by se zase dostat do velrybího opojení. Alea už to zažila a jenom tak tak se ze život ohrožující situace dostala. Ve společnosti velryb se dostala do šťastného opojení, ve kterém zapomněla na všechno ostatní. Nakonec už ani nevěděla, kdo je. Keblarr říkal, že se mořský člověk může ve velrybím opojení uplavat k smrti, a proto se děti jejich kmene musejí nejprve naučit, jak vůbec velryby bezpečně doprovázet. Prozradil jí několik tipů a Alea si nic nepřála více, než zjistit, zda jí jeho rady pomohou nedostat se do velrybího opojení…

S námahou se snažila ignorovat bolestivé pulzování svých strupů – nebo správně *mořských jizev* – mezi prsty u rukou a u nohou, které by se rády proměnily v plovací blány. Existuje něco, co by tyhle „abstinenční příznaky" zmírnilo? Keblarr by jí určitě mohl něco poradit.

Alea přemýšlivě nakrčila obočí. Musela si dát pozor, aby se pro ni otec nestal pomyslným řešením všech jejích problémů! Na hodně věcí měl úplně jiný názor než ona. Například její naději, že by jednou mohlo dojít ke znovuoživení mořského světa, smetl ze stolu jako naprostý nesmysl. To ji zabolelo. Nebyl to totiž žádný nesmysl, teď už si tím byla naprosto jistá! Ona sama byla vůči smrtícímu viru ve vodě imunní a doktor Orion by byl schopen s pomocí její krve vytvořit protilátku. Bylo tedy možné přeživší před virem chránit. Bylo možné, aby se mořští lidé jednou vrátili do vody! Orion sice Alee zcela určitě protilátku nevydá dobrovolně, ale Alea byla moc ráda, že tato možnost vůbec existuje. Teď už musí jenom protilátku získat a najít ztracené děti – ty děti, které před jedenácti lety jejich umírající rodiče dopravili na břeh a předali je suchozemcům, aby tam mohly v bezpečí vyrůstat. Jakmile zvládne tyhle dvě věci, mořskému světu už nic nebude bránit v rozkvětu.

Nic není snazšího než tohle, mumlala si Alea se skřípením zubů pro sebe a ne poprvé ji napadlo, jestli se úplně nezbláznila. Ale ne. Proroctví a legenda Vodních panen skutečně hovoří o ní – o Alee, Elvarionovi poslední

generace. Věci, které jí připadaly obrovské a velikášské, jsou přece jenom dosažitelné. Kromě toho jí vlastní srdce zcela jasně naznačovalo, že se musí pustit do hledání ostatních mořských dětí. A možná, možná mezi těmi, které najde, bude i Anthea…

Při té myšlence se v Alee všechno sevřelo. Od té doby, co ví, že má sestru dvojče, ji bytostně trápí, že jsou oddělené.

Alea si sáhla do kapsy a vytáhla z ní kámen s fotkou. Na magickém kameni, který si strčila do kapsy v otcově obytném voze, byla dvě plavající a smějící se miminka. Anthea a ona. Obě měly tmavé vlasy, světlou kůži, jasně zelené oči a vypadaly naprosto identicky. Jednovaječná dvojčata.

„Vidím, že jdu právě včas," zaslechla Sammyho hlas. „Vždycky, když si prohlížíš ten kámen, vypadáš, jako že se každou chvíli rozpláčeš. Ale Samuel Draco je teď tady."

„Dobré ráno, Sammy." Alea si zastrčila kámen zpátky do kapsy u kalhot.

„Právě tady procházím prvním kolečkem smíchu," sdělil jí Sammy.

„Kolečkem čeho?"

„Kolečkem smíchu. Ode dneška se každé ráno projdu lodí a zasměju se do každého rohu," vysvětlil jí. „Tak se nikde nebude moct schovávat temná energie. Prostě ji smíchem vyženu!"

Alea se na něj zadívala neschopná slova.

„Pomůžeš mi? Příď ještě nemám."

„Hm… no. Jasně."

Sammy se zhluboka nadechl a zasmál se z plna hrdla na příď. „Ty taky, Sněhurko!"

Alea se zakřenila. Smát se do rohu bylo dost komické. Už jenom to v ní vlastně vyvolalo záchvat smíchu, čehož využila a pořádně se do rohu zasmála. Sammy do ní povzbudivě šťouchl loktem a oba se hlasitě smáli.

„Tak. Vyřízeno!" Sammy byl spokojený. „A díky za ty sušenky, které jsi včera upekla. A za to, že často říkáš paráda. Myslím, že už je ze mě skoro tlouštík."

To samozřejmě nebyla pravda, ale Alea přesto se smíchem přikývla.

„Musím teď pokračovat se svojí reportáží – tedy spíše s deníkem dobrodruha." Sammy vytáhl Benův telefon a začal znovu nahrávat. „Alfa cru se stále nacházejí na cestě do Norska," referoval. „Za dva dny pravděpodobně dorazíme k pobřeží. Na palubě se mezitím odehrály strašně zajímavé věci. Celá posádka se od Lennoxe Scorpia naučila efektivní sebeobraně. Ukázalo se, že Alea Aquarius je v boji zblízka přirozený talent a v akci by mohla strčit do kapsy pravděpodobně i samotného Scorpia."

Alea mu skočila do řeči. „Takový nesmysl!" Sice jí to docela šlo, ale Lennox nad ní měl v boji samozřejmě převahu. „Nevykládej hlouposti!"

„No, no." Sammy nahrávku vymazal a začal znovu od začátku. „Nálada celé posádky není napjatá pouze kvůli jejich pronásledovateli Orionovi. Včera došlo mezi

Scorpiem a Aquariusem k polibku, který způsobil absolutní zblednutí Taurus. Néé, počkejte. Někdo s tmavou kůží přece nemůže zblednout, je to tak? Tess zbledla vnitřně! Takže prostě zbledla!“

Alea se trochu nuceně usmála.

„Zdá se, že Scorpio nemůže Taurus odpustit, že se před nějakou dobou pokusila Aquarius políbit,“ pokračoval Sammy. „Představuje pro něj konkurenci, nebo se mezitím již smířila se skutečností, že Aquarius mít nemůže?“

„Sammy.“ Alea mu položila ruku na předloktí. „Vymaž to, prosím.“

Sammy zasténal. „Takhle se ale nikam nedostanu!“ reptal, ale udělal, o co ho poprosila.

Alea se zamyšleně zadívala na moře. „Pro Tess to musí být určitě těžké.“

„Posádka je na cestě do Norska,“ mluvil už zase Sammy do telefonu. „Poté ale poplachtí do Belgie.“

Alea překvapeně nakrčila čelo. „Aha, jak to?“

„Je tam nejlepší vaflová kavárna na světě…“

Alea mu skočila do řeči. „Nejlepší vafle a nejlepší kafe!“

„Nejlepší vaflokavárna!“ zvolal Sammy. „*De Wafelfabriek* v Bruggách je nejlepší kavárna na světě, kde člověk koupí ty nejlepší vafle na světě!“ Smál se od ucha k uchu. „Jestli si nějaká kavárna zaslouží takhle extrémně moc nej, tak je to *De Wafelfabriek*!“

„No dobře,“ zasmála se Alea. „Neměli bychom teď zase trochu trénovat sebeobranu? To, co nám už Lennox

ukázal.“ Všichni členové posádky Alfa cru si předsevzali, že budou pravidelně trénovat.

„No jasně!“ zasmál se Sammy. „Zkusím tě porazit jako první. Připrav se! Jsem neodolatelná osobnost!“

„Jo, jo.“ Alea zaujala pozici a dávala přitom pozor, aby se nedostala moc blízko k zábradlí. Potom sebou trhla. Co je to tam na moři? Mezi vlnami se v pravidelných intervalech vynořovala hlava! Ve vodě někdo byl! Alea už chtěla volat na poplach, ale včas si všimla sněhově bílých vlasů a třpytivé kůže. Vodní panna. Byla tam Vodní panna! A zjevně nebyla sama. Alea mezi vlnami objevila ještě několik dalších Vodních panen. Natahovaly se z vody, jako by něco hledaly. Byla přitom viditelná jejich svalnatá ramena a paže a Alea musela znovu obdivovat jejich vráscité staré obličeje a ocelově pevná těla. Vodní panny byly překrásné.

Sammy poskočil dopředu a ukazoval prstem do vln. „Svalnaté babičky. No není to hustý?“

Vodní panny teď začaly volat. Jedna po druhé zvrátily hlavy dozadu a vydávaly dlouhé a trochu strašidelně nasládlé tóny, které Alee pronikaly až do morku kostí.

Jednu Vodní pannu poznala: Shiro. Potkala ji teprve před několika dny a tenkrát Shiro Alee vyprávěla legendu o zmizelé královně, o Cassarasovi a o stříbrném plášti.

Najednou se vedle ní objevil Lennox. „Co je to za zvuky?“ Vypadal, že je připraven postavit se jakémukoliv protivníkovi, přestože ho ještě nevidí. Vzápětí si všiml

Vodních panen a uvolnil se. Vodní panny nepředstavovaly nebezpečí. Byly to magické mořské bytosti a přátelé. Žádné jiné bytosti navíc nebyly opředeny legendami tolik jako právě Vodní panny. Lennox se na ně fascinovaně díval přimhouřenýma očima.

Za chvíli přiběhli i Ben a Tess. „Někdo tady pláče!" zvolala Tess znepokojeně.

„Tobě to zní jako pláč?" zeptal se Ben. „Mně se zdá, že to zní spíš jako nějaké volání."

„Néé," protestoval Sammy. „Já myslím, že to zní jako růžový jednorožec se třpytkami, který právě zjistil, že šlápnul do kravského lejna."

„Sammy!" pokárala ho Tess ostře. „To ale vůbec není vtipné. Ty…" Větu nedořekla, protože si všimla Vodních panen. „*Mon dieu!*"

„Co?" zvolal Ben a Alea ukázala rukou přes příď na moře. Ben údivem otevřel pusu. „Svatá prostoto."

Vodní panny vydávaly i nadále dlouhé okouzlující zvuky a natahovaly se nad vodu, takže byl na úrovni kyčlí vidět přechod jejich lidského trupu v rybí ocas pokrytý třpytícími se šupinami. Alea od nich nemohla odtrhnout oči a ostatní na tom byli zjevně stejně.

„Co tady dělají?" zašeptal Ben.

„To bych taky ráda věděla," odpověděla Alea.

Lennox naklonil hlavu na stranu a soustředěně naslouchal. „Myslím, že má Ben pravdu. Vodní panny někoho volají."

„Opravdu?“ Alea se snažila soustředit. Potom to také uslyšela. „Volají… mě!“ vyhrkla překvapeně. „Volají mé jméno!“

Sammy se užasle zeptal: „Opravdu?“

„Loď je maskovaná, takže ji nevidí,“ došlo Alee. „Pokud mě chtějí najít, nezbývá jim nic jiného, než mě volat.“

„Odpověz jim,“ radil Lennox.

Přesně to chtěla Alea udělat. Přiložila si ruce k puse, takže vytvořily něco jako hlásnou troubu, a zvolala: „Já jsem tady! Vodní panny! Shiro! Tady naproti!“

Hlavy Vodních panen se otočily k ní. Pohledy se snažily zjistit, odkud hlas vychází. Zcela zjevně ji slyšely, ale neviděly.

„Tady!“ křičela Alea. „Následujte můj hlas!“

Vodní panny se ponořily. Určitě plavaly jejím směrem.

„Naposledy jsi seděla na žebříku a Shiro se přidržovala spodní příčky,“ řekl Lennox. „Tak tě mohla vidět.“

Alea vytušila, kam tím míří. „To ale teď neklapne. Napočítala jsem šest Vodních panen, všechny se žebříku přidržovat nemůžou.“ Zamyslela se. „Půjdu do vody.“

Lennoxovi se to nelíbilo. „Tak to rozhodně není dobrý nápad.“

„Co kdybychom spustili na vodu *Herkula* a nechali ho provazem připojeného k lodi?“ navrhl Ben. *Herkules* byl jejich malý člun. „Bude určitě vidět a Vodní panny se ho můžou chytit kolem dokola.“

„Ano, to zní dobře,“ zajásala Alea.

„Není ale možné, že bude *Herkules* maskován jenom tím, že je spojený provazem s lodí?“ zeptala se Tess.

„To zjistíme, až to zkusíme,“ řekl Lennox. „Tak to uděláme! Vodní panny už se určitě každou chvíli vynoří a to už bychom měli být na vodě.“

„My?“ zeptala se Alea.

„Půjdu s tebou.“ Pro Lennoxe to vůbec nebyla otázka k diskuzi, ale tentokrát s ním Alea samozřejmě souhlasila.

„Půjdu také s vámi!“ zvolal Sammy. „V žádném případě nebudete mluvit s Vodními pannami beze mě! Přece si to nemůžu nechat ujít.“

„Nebudeš rozumět ani slovo,“ namítla Alea. „Mluví přece *hajarou*.“

„Ale budu je moct pozorovat úplně z blízka. A poslouchat. A cítit. Jsou cítit jako ryby?“

Na to si Alea ani při nejlepší vůli nedokázala vzpomenout. „Tak dobře. Můžeš jít s námi.“ Musela se usmát, protože její slova vykouzlila na Sammyho obličeji nádherně šťastný úsměv.

„Také bych byl rád u toho,“ řekl Ben.

Tess zkřížila ruce na prsou. „Myslím, že to vůbec není dobrý nápad, spouštět *Herkula* na vodu. Když bude vidět, je to nebezpečné! Co když se právě v tu chvíli zase objeví vrtulníky?“

„Tak budeme muset *Herkula* vytáhnout rychle zpátky na palubu,“ odvrátil námitku Lennox. Zjevně byl

ochoten tohle riziko podstoupit a Alea s ním souhlasila. Zdálo se, že s nimi Vodní panny chtějí probrat něco důležitého. Musí každopádně za nimi dolů.

„Dáme pozor," uklidnil Ben Tess. „Nechceš jít také s námi? Kdy se to suchozemci poštěstí, být tváří v tvář Vodním pannám?"

Tess váhala, ale nakonec zvítězila zvědavost nad strachem. „Dobře, půjdeme všichni." Běžela k *Herkulovi* a společně se Sammym ho spustila na hladinu.

Rychle se všichni přehoupli přes žebřík dolů a skočili do nafukovacího člunu. Ben odrazil, a jakmile ztratili kontakt s *Crucis*, už ji neviděli. Vypadalo to, jako by dlouhé lano spojující loď s *Herkulem* končilo v nicotě.

Alea pátrala po Vodních pannách. Proplavaly kolem nich?

„Tam vzadu!" ukázal Sammy rozrušeně na levobok. „Jsou támhle vzadu!"

Alea objevila Shiro, která se ji právě snažila najít. „Tady!" zavolala na ni.

Shiro se otočila a rozšířily se jí oči. Vodní panna ji viděla!

„Míří sem," řekl Lennox zvláštně slavnostním hlasem.

Když se k nim Vodní panny blížily vlnami, projela jejich skupinou najednou zvláštní vlna neklidu a zarazily se. „Suchozemci!" vyklouzlo jedné, okamžitě se otočila a plavala pryč od člunu. Tři další ji následovaly. Zdálo se, že od suchozemců utíkají zcela instinktivně.

„Ne, zůstaňte!" zvolala Alea.

Shiro se na Aleu nejistě a trochu nespokojeně dívala. „Chtěly jsme mluvit jenom s tebou a možná s tím Oblivionem. Ale tihle tři…“

Sammy se předklonil. „Co mají?“ rozčíleně si dal ruce v bok. „Já jsem přece strašně milý!“

„Myslím, že jsou vůči suchozemcům jen hodně plaché,“ snažila se jim to vysvětlit Alea a zároveň gestem ruky Vodním pannám naznačovala, že jim od suchozemců nehrozí žádné nebezpečí.

„Vodní panny nejsou jenom plaché,“ mumlal si pro sebe Ben. „Prostě nemají nás suchozemce rády, že je to tak? Nedůvěřují nám. Žádné magické bytosti nám nevěří.“

„Možná to nebyl zase až tak dobrý nápad, že jste šli s námi,“ řekl Lennox, zatímco Vodní panny stále ustupovaly.

„Počkejte,“ požádala je Alea znovu.

Vodní panny se ale potopily. „Domluvíme se!“ zvolala Shiro a zmizela ve vodě.

„Zatraceně!“ zaklel Lennox.

„Sammy, Tess a já raději zase půjdeme.“ Ben se chopil vesla a začal veslovat směrem, kde musela být *Crucis*. „Rušíme.“

„Ach jo, ach jo, to je diskrimisofikace!“ stěžoval si Sammy svým vlastním slovem, které používal vždycky, když měl pocit, že mu magické bytosti křivdí. „Kromě toho by se přece měli souš a moře zase sjednotit. Říkal to Tasfar!“

Alea se zarazila. Sammy měl pravdu. Magický mořský kůň, kterého společně se Sammym nedávno potkali – Tasfar – jim ve svém proroctví řekl, že jakmile se suchozemci dají opět dohromady s mořskými lidmi, nastane změna doby.

„A jak by k tomu asi mohlo dojít, když nikdo neudělá první krok!“ protestoval Sammy.

„Nežvaň tolik a pohni zadkem nahoru po žebříku,“ doporučila mu Tess, která člun pomocí lana přitahovala stále blíže k lodi, až nakonec *Herkules* narazil na loď a *Crucis* byla opět vidět.

Alea se upřeně dívala do vody. Magické mořské bytosti samy nikdy neztratí svoji nedůvěru vůči suchozemcům, aniž by k tomu neměly pádný důvod. „Musíte Vodním pannám ukázat, že jste jiní.“

„Co?“ zeptal se Ben udiveně. „Jak?“

Alea přemýšlela. Věděla, že Vodní panny zatím mají se suchozemci pouze velmi špatné zkušenosti – s výjimkou jedné jediné věci. „Hudba! Musíte je přesvědčit písničkou!“ Vodní panny milují ze všeho nejvíce právě hudbu, ale nejsou schopny ji samy produkovat, ostatně stejně jako to nedokáží ani žádné jiné magické bytosti. „Zahrajte jim na znamení míru písničku! Jenom vy tři!“

Lennox mlaskl jazykem. „To vůbec není špatný nápad.“

„Přesně to uděláme!“ nadchl se Sammy.

Ben také souhlasil. „Dojdeme si pro nástroje!“ řekl a vylezl nahoru po žebříku.

Za chvíli byli všichni tři zpět, Ben se svojí starou kytarou, Tess s akordeonem a Sammy s cajónem. Nastoupili do člunu a veslovali od lodi.

O něco později se vynořily Vodní panny. Než mohly cokoliv říci, zvolala k nim Alea: „Prosím, nebojte se! Tito tři suchozemci jsou naši přátelé a byli by rádi i vašimi přáteli."

Shiro se k nim velmi obezřetně přibližovala. „Je to pro nás těžké. Celá staletí jsme se suchozemci nepřišly do kontaktu." Zachovávala si bezpečný odstup.

Alea rozuměla tomu, co se v ní odehrává. Kdyby jí samotné někdo řekl, že jsou krokodýli přátelská stvoření, měla by i přesto strach se s nimi setkat. „Prosím, dejte jim šanci. Chtějí vám dokázat, že jsou jiní."

„A jak?"

„Chtějí vám darovat hudbu."

„Co prosím?" Zdálo se, že Vodní panny toto sdělení udivilo. Alea neslyšela, co si mezi sebou povídaly, ale nakonec všech šest připlavalo o kousek blíž. Pozorovaly suchozemce na člunu se směsicí napětí a zvědavosti.

„Já jsem Tomoko," představila se jedna z Vodních panen. Měla zářivě bílé, ve vodě se vlnící vlasy a nádherný vrásčitý obličej s modrostříbrnýma očima. Na spáncích jí zářily propletené vzory, které měly všechny Vodní panny.

„Noriko," řekla další. Potom se představily i zbylé tři – Yuma, Rumi a Akiko.

Alea na oplátku představila celou posádku.

„Co máme zahrát?“ zašeptala Tess. Stále se sice po očku dívala na oblohu, jestli se na ní neobjeví vrtulníky, ale byla ochotná zahrát. „Rychlou, nebo pomalou písničku?“

„Hlavně… nějakou pěknou,“ řekla Alea, která neznala vkus Vodních panen, ale měla pocit, že by se jim mohly líbit staré melodie. „Co třeba *Scarborough Fair*?“ To byla středověká anglická lidová písnička.

Ostatní okamžitě souhlasili.

Alea zvolala směrem k Vodním pannám: „Suchozemci vám teď zahrají písničku. Jenom pro vás!“

Z obličeje Shiro se dalo vyčíst neskrývané radostné očekávání. Výrazy ostatních Vodních panen vyjadřovaly něco mezi skepsí a nadějí. Noriko se k nim natáhla jako hladový člověk za vůní oběda.

„V žádném případě to nesmíme zpackat,“ zamumlal Sammy rozrušeně a posadil se vedle Bena a Tess.

Začali hrát. Tess zazpívala první verš, Ben a Sammy společně druhý, potom zase Tess a potom všichni dohromady. Znělo to nádherně.

Alea pozorovala Vodní panny. Shiro se již po první sloce objevily v očích slzy a Rumi pozorovala Tess, jako kdyby nikdy v životě nic krásnějšího neviděla – nebo neslyšela.

„Vypadá to, že si to Vodní panny opravdu užívají!“ zašeptal Lennox Alee.

I ostatní Vodní panny poslouchaly píseň s neskrývaným dojetím ve tvářích. Tomoko a Yuma měly zavřené oči, Akiko byla tak uchvácená, až zapomněla zavřít ústa.

Když písnička skončila, přišly Vodní panny pomalu blíž, až byly přímo před *Herkulem*. Netleskaly, ale bylo na nich vidět, jak moc se jim písnička líbila.

Sammy se mírně předklonil, jako kdyby se snažil si k Vodním pannám přivonět. Alea ale necítila vůbec nic.

Ben se ujal slova. „Zdravím vás," řekl a řekl to v *hajaře*.

Vodním pannám se rozšířily oči úžasem.

Poslední dobou Ben s Aleou studovali každý večer. On ji učil anglicky a ona ho na oplátku učila vodní řeč. Ukázalo se ale, že Ben je mnohem schopnější než ona. Teď už dokázal sestavit celé věty, zatímco jí připadala angličtina stále stejně těžká.

Vodní panny byly více než překvapené, když je obyčejný suchozemec pozdravil jejich vlastní řečí. „Zdravíme tě také, cizáku," odpověděla Shiro.

Ben rozuměl. „Nechci být cizí," řekl – sice ne úplně správně, ale Vodní panny i přesto uznale pokyvovaly hlavami. „Přítel chci být."

Lennox potichu uznale zapískal. I na něj zjevně udělala Benova *hajara* dojem.

Potom už ale Ben poprosil Aleu, aby překládala, protože by to jinak bylo moc složité. „Řekni jim prosím: Chápu, že nemáte suchozemce rády, ale prosím, nemyslete si, že jsou všichni stejní. Existuje jich hodně, kteří bojují za moře."

Alea to přeložila.

Shiro vypadala překvapeně. „Kdo? Ty?" zeptala se Bena.